

Кобокова Кенжекул- Кездешуу

Аппакай бул бакчага саамайыңды
Турмушуң түшүргөн го маанайыңды
Мен болсо жалгыз учкан каркырадай
Жүргөнмүн издеп өткөн таалайымды таалайымды

Мен үчүн жалгыз гана адам элең
Өзүңө жипсиз байлап тушап алган
Кайдасың менин өчпөс махабатым
Жаштыгым бирге өткөргөн кайда калган кайда калган

Махабат сулуулугу жазгы гүлдөй
Учурдук бакыт кушун баркын билбей
Алыстан көз салышып жүрүшөrbүз
Тоолордун чокусунда мөңгүсүндөй мөңгүсүндөй